

HÁDÁNÍ PRAHY S KUTNOU HOROU

Toto písmo jest popsáno,
když jest bylo počítáno
po úrodu Krista Pána,
jenuž buď čest vždycky dána,
čtrnáctce set a dvadeceti,
když lid prazský, chťe ctné mieti,
Vyšehrad jest oblehl moci
a tak ležal ve dne v noci
před tiem snažně Vyšehradem,
jehož do byl pravým hladem
v sedmi nemál tak nedělech,
v nichžto, když já v tuhách seděch,
složil sem to krátké čtenie,
dobrým lidem utěšenie.
15 Protož, jest-li co dobrého
v tom skládání, Boha ctného
z toho chvalte, neb od něho
plyne jakti z kmene svého
všecko dobré. Pakli scestně
20 shledáte neb nedospělě,
mé připište nevitipnosti,
chvili krátké, nesnažnosti,
neb tu troji záci vadu
nedospělost v písmě kládú.

V TĚTO KAPITULE PRAHA POROKUJE HORE Z JEJICH NE-
VDEČNOSTÍ, KTEREŽ OKAZUJE JÍ ROZLIČNÉ PROTI JEJÍMU
MNOHÉMU DOBRODĚNÍ

25 V čas vše buře i hřimanie,
země hnutie, krup, blyskanie,
o němž svaty Jan pověděl,
když jest Bozsku tajnost viděl,
stal se zázrak nevidaný
30 a od věkóv neslýchaný
teď nedávno v České zemi.
Vzemiši sobě rok určený,
háda se Praha s Horu
před ctným sborem všeho tvorú,
35 při němž Kristus Pán sedieše,
právě činy vše súdieše.
Praha stáše na pravici,
Hora v kútě na levici.
Praha slušné, ctné postavy,
40 žena krásná bez ohavy,
žena krásná bez ohavy,
jasných očí, mádré řeči,
v zlatohlavě ctné se rděci.
Hora, ženka pohrbilá,
45 k zemi hleděc a hlíkává,
šeplic řečí ulyzavú,
otmlváše, vrtlic hlavú,
jenž mějtieše i v té době
kuklik s kytlí sšit na sobě.
Stojec Praha tu počtivě,
50 však mluvieše dost horlivě
a řkuc: „Súdce vševědúcí,
Králi, Pane všemohúcí,
rač nás málo přeslyšeti,
mé pře mierú přeměňiti,
55 vinu vahú převážiti,
neb važitel duší jsi ty!
Přeslyš mě teď s mů súpěti,